

Det andet gaar ud paa, at medens Bøderne i den tidligere Automobillov vare fra 10 Kr. til 200 Kr. og i det nu foreliggende Lovforslag ere satte op til fra 50 Kr. til 400 Kr., skulle Bøderne sættes til fra 10 Kr. til 500 Kr. Jeg har nemlig ikke noget imod, at store Forseelser mod Loven straffes højt, men paa den anden Side kan der meget let for de automobilkørende ske smaa Forseelser f. Eks. dette, at de ved Uagtsomhed faa deres Lygter tændte et Par Minutter senere, end Loven foreskriver, og det er ubilligt, at en saadan Forseelse kan straffes med en Bøde paa 50 Kr. Jeg ønsker da at faa indført, at smaa Forseelser kunne straffes med Beløb, der gaa ned til 10 Kr. Med disse faa Ord tillader jeg mig at anbefale de to af mig stillede Ændringsforslag.

R. Andersen: Jeg skal med faa Ord tillade mig at anbefale de 2 af de ærede Medlemmer for Holbæk Amts 3die Valgkreds (H. L. Jørgensen) og Præstø Amts 4de Valgkreds (R. Nielsen) og mig stillede Ændringsforslag. Som ærede Medlemmer ville se, gaar det første Ændringsforslag ud paa at indskrænke Kørehastigheden for Automobilerne fra 4 Mil til 2 Mil i Timen. Vi have ment, at ved at indskrænke Kørehastigheden vil man kunne opnaa at formindske Faren ved Brugen af Automobiler og derved formindske Antallet af de Ulykkestilfælde, som desværre nu alt for hyppigt finde Sted. Det er bekendt, at der paa Landet næres ikke alene meget stor Uvillie, men ogsaa Angst for disse Automobiler, men naar dette er Tilfældet, er det, som ogsaa udtalt ved første Behandling af dette Forslag af ærede Medlemmer fra forskellig Side, væsentlig paa Grund af den uforvarselige Maade, hvorpaa der køres med Automobiler. Vi mene, at det ikke er nødvendigt, at de Folk, som nu køre med Automobiler — eftersom det, hvad der ogsaa er hævdet fra alle Sider, udelukkende er Lystkørsel —, fare af Sted, som de nu gøre, men at de godt kunne nøjes med en Kørehastighed af 2 Mil i Timen. Derved faa de ogsaa langt mere Lejlighed til at nyde Naturens Skønhed, end de nu gøre. Naar de fare af Sted, som de nu gøre, ere de indhyllede i en Støvsky, hvorved de ere afskaarne fra at nyde det kønne i Naturen, det ville de ikke blive, naar Kørehastigheden nedsættes, saa jeg mener, dette Forslag er til Fordel for dem selv.

Det andet Ændringsforslag gaar ud paa, at det kun skal vare 2 Aar, inden Loven

revideres igen. Dette er, fordi vi mene, at man til den Tid maaske vil have vænnet sig til Automobilkørsel, hvis vi nu efter disse ny Regler kunne opnaa, at der køres paa en rimeligere Maade, saa at der kunde foretages nogle Ændringer til Forbedring af det nuværende Forslag. Man har i det hele ment, at da Sagen er saaa ny, som den er, er det for længe at vente 4 Aar med Revisionen, hvorfor vi have ønsket, at Loven skal revideres om 2 Aar. Jeg skal med disse Ord anbefale de af os stillede Ændringsforslag.

Alfred Christensen: Jeg plejer, naar der foreligger Automobillovsforslag paa Tingets Bord, at stemme imod disse Forslag, og jeg plejer ogsaa at sige, hvorfor jeg stemmer imod dem. Det er, fordi der findes Bestemmelser i dem, som jeg ikke vil lægge Navn til som en — jeg kan uden Overdrivelse sige — meget ringe Brøkdæl af den lovgivende Myndighed. Blandt disse Bestemmelser skal jeg særlig i det foreliggende Forslag pege paa § 21 om Indskrænkning i Benyttelsen af Vejene. Med Hensyn til Bivejene synes jeg, det er alt for stramt. Vejene ere til at køre paa, og naar man kører forsigtigt og ordentligt, og Vejene kunne taale Kørselen, mener jeg, at alle have Ret til at benytte dem, saavel de store som de smaa Veje. Dernæst er der et Stykke i § 21, som er en Genganger fra tidligere Love. Det paa-bydes Automobilisterne at være pænt hjemme en halv Time efter Solens Nedgang. Jeg vedtager aldrig nogen Sinde, saa længe jeg er Rigsdagsmand, en Lov, der paa-byder en Mand, naar han skal være hjemme, og naar han skal være tilbage med sit Køretøj. Efter min Mening ligger det ganske udenfor Lovgivningsmagtens Opgave paa denne Maade at være Amme for vore Medborgere. Jeg synes, det ikke er passende, i alt Fald passer det ikke mig at lovgive om saadanne Emner.

Om Skadeserstatningsreglerne i § 33 vil jeg sige, at det er de stiveste Skadeserstatningsregler, jeg nogen Sinde har set. De ere uden Sidestykke i dansk Ret. En Automobilist skal være pligtig at erstatte Skader, der ske ved Sammenstød, medmindre det oplyses, at den skadelidte forsætlig eller ved grov Uagtsomhed har hidført Skaden, eller det fremgaar af Omstændighederne, at Skaden ikke skyldes Automobilets Tilstedeværelse. Jeg vil nok se, om man med de Bevismidler, den kommende Retsreform vil sætte i Gang,